

‘ಈಗ ನೇನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಯಾಕೆ ಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡವನಾದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಬೇಗನೇ ಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಬೇಗನೇ ದೊಡ್ಡವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆಸೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರ ಆಸೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡವನಾಗಲು ಬಯಸುವುದು, ಕೊರಗುವುದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವಭಾವ, ಬದುಕು’ ಎಂದು ಇಮ್ಮೆಯಂ ಒಂದು ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಅಣ್ಣಾಮಲ್ಯೆ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಟೂ ಕಲೀಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಮ್ಮೆ ಕಮ್ಮುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕಾಕ್ಟೆ ಸೇರಿದ ಗಾಯಕರೊಬ್ಬರು ಒಂದು ಕವಿತೆಯೊಂದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವರೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಅಣ್ಣಾಮಲ್ಯೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯೊಂದಿಗೆ, ಪೇಟ್‌ವಾಡಂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಮ್ಮುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಕಾಕ್ಟ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕವಿತೆಗೆ ಸಮಾಧಾನಕರ ಒಹುಮಾನ ಒಂದು, ಒಹುಮಾನದ ರಾಪದಲ್ಲಿ ‘ತಾಯಿ’ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತ ದೊರೆಯಿತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ‘Animal Farm’ ಕಾದಂಬರಿಯ ತಮಿಳು ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೋಟ್ಟು ಓದಲು

ಹಚ್ಚಿದರು. ಅಣ್ಣಾಮಲ್ಯೆ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಣಾಮವುಂಬಿದ್ದಾರು ಹೀಗೆ.

ಬುಧವರಿಂದ ಹೇರಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥಿಯಾಗುವ ಮನುಷ್ಯರ ಬದುಕನ್ನು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವ ಚಿಂತನೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರ ಬದುಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಕಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆರಬೆಕಾದ ಬದುಕು ಹೀಗೇಕೆ ಹಾಳಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಚಿಂತನೆಗಳೇ ಇಮ್ಮೆಯಂ ಅವರ ಸ್ವಜನೀಯ ಬರವಣಿಗೆ ಸ್ತೇರಕೆಯಾಗಿವೆ.

ಇಮ್ಮೆಯಂ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಒಂದು ಅನುಭವದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿ. ನಿಜವಾದ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಭವ ಎಂದೇ ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಅವರ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿ ‘ಕೋವೇರು ಕಳುದ್ದೆಗಳ್’ (ಹೇಸರಗತ್ತೆಗಳು) 1994ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮೆಣ ಪ್ರಶ್ನಾತ ಲೇಖಕರಾದ ಸುದರ್ಶನ ರಾಮಸಾಮಿಯವರು, ‘ತಮೆಣು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಳೆದ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ಕಾದಂಬರಿಗೆ